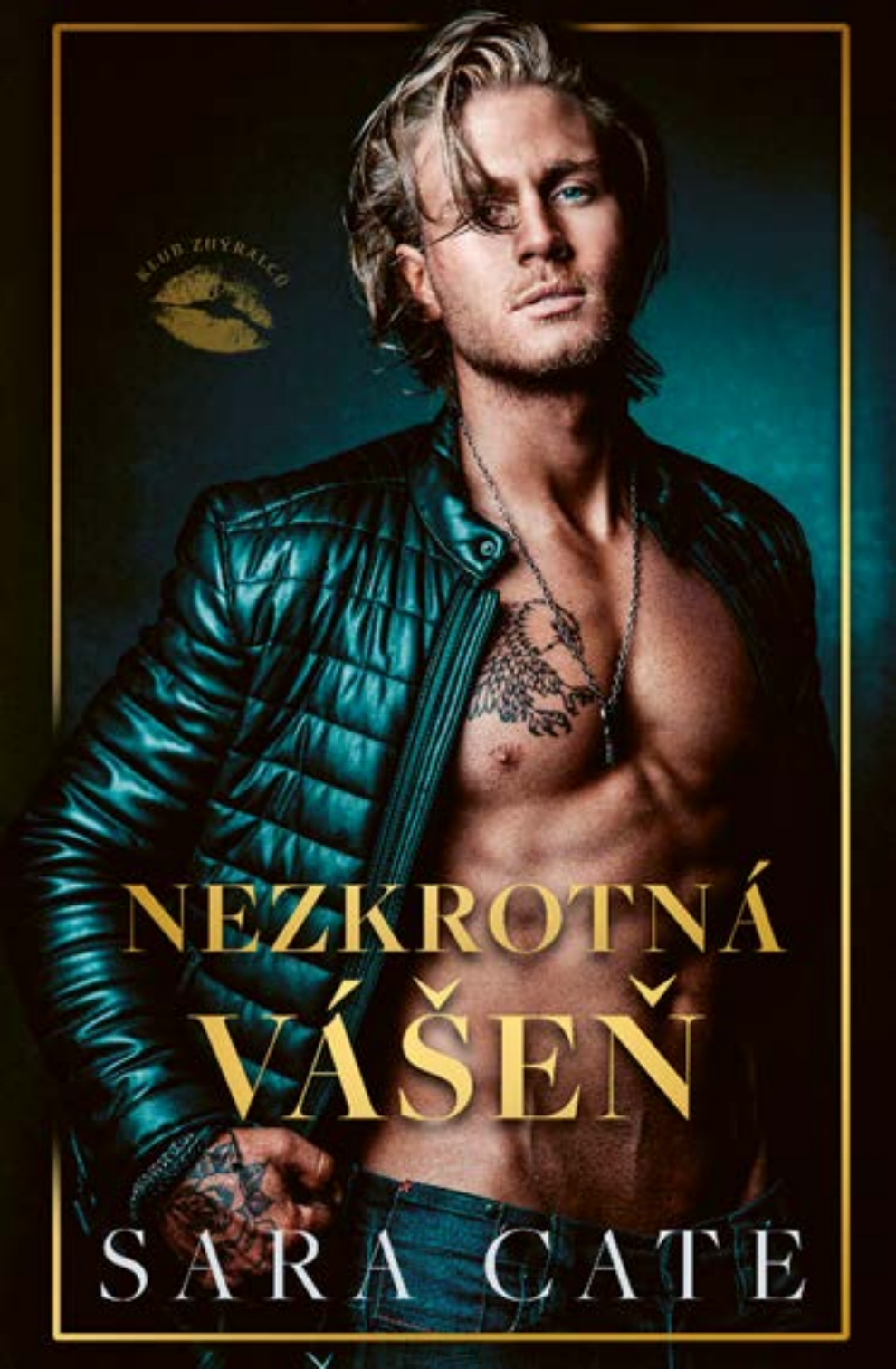
KLUB ZHYRALCŮ
NEZKROTNÁ
VÁŠEŇ
SARA CATE

KLUB ZHÝRALCŮ

NEZKROTNÁ VÁŠEŇ

Copyright © Give Me More, by Sara Cate, 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu nakladatele.

Translation © Jana Milotová, 2025
Cover © DOBROVSKÝ s.r.o., 2025
© DOBROVSKÝ s.r.o., 2025

ISBN 978-80-277-6842-4 (pdf)

SARA CATE

NEZKROTNÁ VÁŠEŇ

KLUB ZHÝRALCŮ

přeložila Jana Milotová

Red

PROLOG

Před sedmi lety

Hunter

„A tak jsem ji popadl za vlasy a oba jsme si to náramně užívali, ale pak jsem se jí podíval zpříma do očí a řekl: ‚Vykuř mi péro jako hodná holčička.' Než jsem se stihl vzpamatovat, napřáhla se a dala mi pěstí přímo do oka."

Vyvalím oči a málem se udusím whisky, které jsem si právě lokl. Říct, že jsem nečekal, že taková slova vyjdou z úst mého kamaráda a spolupracovníka, by bylo slabé slovo.

„Páni!" odpovím Emersonovi a položím skleničku zpátky na stůl.

Isabel, která sedí vedle mě, se kouše do rtu, aby potlačila smích. Dnes jsem ji na náš malý čtvrteční dýchánek na téma „nenávidím svou práci" vzal teprve potřetí. Netuším, jak vnímá vulgární rozhovory mých přátel.

Ještě ani není dost stará na to, aby sem s námi chodila. I když se vídáme už skoro tři roky, do hospody s ostatními ji většinou moc nezvu. Na tuhle partu je až příliš… nevinná.

Samozřejmě do toho nepočítám Drakea. S tím se vídáme celkem často.

Teď s námi u stolu není, jelikož právě hraje šipky se skupinkou holek, které zřejmě slaví narozeniny jedné z nich.

Natáhnu se pod stůl a vezmu Isabel za ruku. Začervená se a já se na ni napjatě usměju.

Tiše se zasměje Emersonovi, který právě používá svoji skleničku jako ledový obklad. Všimnu si, že se mu kolem oka dělá modřina.

„Zjevně se jí to moc nelíbilo," prohlásí Maggie. I ona Emersona sleduje s pobaveným úsměvem.

„Myslíš?" odpoví Emerson a trhne sebou. „Totiž… myslel jsem, že nám to spolu klape," řekne. „Vypadala, že je ochotná ledacos vyzkoušet, a připadalo mi, že ji to vzrušuje, ale nejspíš jsem se spletl. Zjevně nebyla fanynka sexuálního ponižování."

Vždycky mě překvapí, jak otevřeně se moji přátelé baví o sexu. Nechápejte mě špatně – v žádném případě nejsem prudérní, ale vychovával mě poněkud konzervativní otec. Vyzdvihoval počestnost ve všech věcech, které se mu hodily. Nikdy ne v těch, které mu nekáply do noty. Sotva nám ale zajistil střechu nad hlavou, což znamenalo, že jsem v mládí viděl a dělal dost pochybné věci, jen abych zůstal naživu.

Ale teď? Mám stabilně placenou práci, za posledních šest měsíců mě dvakrát povýšili a našel jsem si přítelkyni, kterou si jednou hodlám vzít. Pokud se mi podaří nešlápnout vedle.

Takže ano, když se naše čtvrteční pitky zvrhnou v hulvátství, jsem trochu nesvůj. Isabel není jako já a Drake. Pochází z části města s bílými ploty a čistokrevnými psy. A mám v plánu ji tam udržet. Vulgární historky mých kamarádů mě trochu znervózňují, toť vše.

Když se mí přátelé zrovna nebaví o sexu, stěžují si na společnost, pro kterou pracujeme. Což je v pořádku, protože jo, taky ji nesnáším. O svoji práci ale nemůžu přijít. Nechci přihlížet tomu, jak firma krachuje, přestože všichni víme, že je to nevyhnutelné. Pokud chci Isabel požádat o ruku – což chci, jakmile jí bude jednadvacet – musím mít našetřeno na zálohu na dům a na prstýnek, jaký si zaslouží.

Ostatní možná firmu nenávidí a chtějí z ní odejít, ale zjevně nechápou, jak moc se spoléhám na to, že mi společnost zajistí moji vysněnou budoucnost.

Vtom z druhého konce baru upoutá moji pozornost sborový chichot. Když se tam podívám, všimnu si Drakea, který právě srká panáka z pupíku oslavenkyně. Nevím proč, ale najednou si uvědomím, že skřípu zuby. Proč mě Drakeovo chování vůbec překvapuje? Tyhle věci přece dělá už od puberty.

Přemýšlím, jak dlouho budu jediným chlapem se stálým vztahem ve skupině. Emerson a Garrett plně využívají pracovních večírků a akcí a pravidelně si užívají. Jednou je to ale musí přestat bavit, ne?

Zrovna je přestávám poslouchat, když moji pozornost upoutá Garrett. „Určitě existuje způsob, jak lidi spárovat podle toho, jaké perverznosti rádi dělají."

Isabel se přidá ke zbytku skupinky, která se vysměje jeho pošetilým nápadům. Přistihnu se, jak jí pod stolem tisknu ruku. Chci se jí zeptat, jestli se tu cítí dobře, nebo chce odejít. Na druhou stranu se mi zdá, že jí to nevadí. I když je jí teprve dvacet a je nezkušená, má v sobě zvědavost, kterou zbožňuju. Miluje sex, ale snažím se na ni nevyrukovat s ničím moc šokujícím. Přece jenom je ještě tak mladá.

„Myslím to vážně," pokračuje Garrett. „Jak by bylo fajn, kdybyste se mohli seznámit s někým, kdo má rád stejně zvrácené věci jako vy? Nemuseli byste to skrývat a stydět se za úchylky, ze kterých vám vlhnou kalhotky."

„Jsi blázen, Garrette," zavtipkuju. Najednou cítím, jak mi Isabel svírá ruku pevněji. Podívám se na ni a ona na mě svraští obočí, jako bych řekl něco špatného.

„To teda ne," odpoví Garrett uraženě. „Kdo z vás nemá nějaké ujeté touhy, které si chtěl vždycky splnit, ale bál se o ně říct? I když… Emerson se toho očividně nebojí."

Emerson sebou znovu trhne a zamračí se na něj.

Garrett se ztratí ve svých šílených představách a nepřestává o svojí myšlence plkat nesmysly, jako by to někdy mohlo doopravdy fungovat. Protože se na mě ale Isabel zamračila, když jsem si z něj utahoval, raději už mlčím.

„Jakou ze všech těch perverzností, které vás lákají, byste si chtěli s někým vyzkoušet?“ hodí Garrett do pléna. „Určitě vás něco napadá. Tak ven s tím.“

„Ty první,“ odpoví Maggie se samolibým úsměvem. Maggie je jediná žena v naší společnosti. Je úplně jiná, než byste čekali od ženské, která drží na uzdě tři nadržené muže. Je překvapivě plachá a zdrženlivá, což vysvětluje, proč odpověď na tuhle otázku přenechává Garrettovi.

„Fajn,“ řekne.

Zatímco Garrett odhaluje své – trochu nečekané – erotické touhy, moje pozornost přeskakuje od rozhovoru k Drakeovi. Teď stojí tak blízko ženy s bílou šerpou s nápisem *Oslavenkyně* a diadémem na hlavě, že by se jejich ústa mohla každou chvíli střetnout. Když vidím, jak mu přejíždí rukama po hrudi a krku, začne to ve mně vřít. Sevřu sklenku whisky pevněji v ruce.

Ve chvíli, kdy se jejich rty už téměř setkají, mě od scény vytrhne tichý hlas, který oznámí: „Chci si užít trojku.“

„Ano!“ vykřikne Garrett. Zůstanu zírat na svou sladkou, nevinnou přítelkyni, která právě všem mým kamarádům řekla, že její zvrhlou touhou je ménage à trois. „Vidíte?“

„Isabel!“ vykoktám ze sebe.

„No co?“ zeptá se a pokrčí rameny. „Garrett má pravdu. Je normální chtít perverzní věci. Nehodlám si to vyčítat.“

„Děláš dobře,“ odpoví Maggie.

Všimnu si, že Isabeliny pihovaté tváře lehce zčervenaly. Napjatě se na mě usměje.

„Nemůžu uvěřit tomu, cos právě vypustila z pusy…“ Napůl pobaveně a napůl zděšeně ji pozoruju.

„Počkat,“ vloží se do toho Garrett a zatlačí na pilu. „Chtěla bys trojku s Hunterem a další holkou, nebo klukem?“

Promnu si spánek a potlačím nutkáním ji odtáhnout pryč, aby ji mí nadržení kamarádi nemohli zkazit ještě víc. Ona se ale pobaveně usměje a opravdu se nad tím zamyslí.

„Hm… myslím, že by mi nevadilo ani jedno."

„Dobře ty," odpoví Garrett.

Překvapeně na ni upřu pohled. Tuhle holku znám už tři roky. Tři roky od chvíle, co jsem se do ní zamiloval, a dva roky od okamžiku, kdy jsme spolu začali spát. O té její zvrhlé touze po trojce jsem ještě nikdy neslyšel.

„Fajn, Huntere. Teď jsi na řadě ty," řekne Garrett, ale já okamžitě zakroutím hlavou.

„Já nic nemám."

„Ale no tak. Vždyť už jsem všem prozradila svoji zvrácenou touhu," pokusí se mě přesvědčit Isabel.

V odpověď jen pokrčím rameny. „Já ale opravdu nic nemám, věřte mi."

V obličejích se jim objeví výraz zklamání, ale pak naštěstí obrátí list. Kéž bych jim svoje nejtajnější přání mohl říct. Nic takového ale nikdy neudělám. Když se podívám zpátky do rohu, sleduju, jak se Drake u zdi líbá s oslavenkyní. Znovu zatnu zuby.

Můžou si dělat legraci z tajných tužeb ostatních, ale nikdo z nich se nikdy doopravdy nedozví, jak mučivé je držet tu svoji navždycky v sobě. Ta moje totiž nikdy, nikdy nevyjde na povrch. To nedopustím.

Následující ráno se všem ze skupinky splní jejich přání, protože firma vyhlásí bankrot a všichni se najednou ocitneme bez práce. Panika, která se mě zmocní, je neúprosná. Když mi zavolá Emerson, už si hledám nové pracovní místo.

Zatímco mi poprvé vypráví o svém novém podnikatelském záměru – vývoji seznamovací aplikace založené na sexu a sexuálních úchylkách – myslím si, že je to šílenost. Že to nikdy nebude fungovat. Málem ho odmítnu. Vážně to mám na

jazyku. V sázce je příliš mnoho – především budoucnost se ženou, kterou miluju. Bylo by lepší, kdybych vzal práci v nějaké firmě s dobrými benefity. Když se ale podívám na Isabel, která právě spí vedle mě, začnu uvažovat o tom, co včera večer řekla. Jak roztomile vypadala, když přede všemi prohlásila, že touží po trojce. V tu chvíli si uvědomím, že bych s touhle holkou radši prožil divoký život v bytě než nudný v domě. Jestli dokáže takhle otevřeně žít ona, tak já taky.

Navzdory svému původnímu skepticismu souhlasím, že se ujmu role vyhledávání a řízení vývojářů. Slíbím si, že tomu dám jeden rok. Upřímně řečeno nečekám, že to přežije tak dlouho. Ale safra, jak hluboce jsem se tehdy mýlil!

Klub zhýralců vydržel mnohem déle než rok a stal se mnohem víc než jen aplikací.

PRAVIDLO 1:

Když nemůžete mít trojku se svými kamarády, dejte si ji místo toho s někým cizím.

Drake

Jsem zatracený všivák. Což je asi staromódní výraz, ale jeho moderní verze se mi moc nelíbí. Playboy. Děvkař. Kluk na šuk.

Vyspím se se vším, co se pohne. Nemám rád vztahy a nesnáším představu jakýchkoli závazků. Všechny lidi, se kterými jsem byl, jsem podvedl – a to hned několikrát. První taková byla moje holka ze střední, jejíž jméno si ani nepamatuju. Nejenže jsem ji podvedl, ale rovnou s její nejlepší kamarádkou… a to jen pár hodin poté, co jsem ji připravil o panenství.

Říkal jsem, že jsem všivák.

Nejsem na to hrdý. Nedělá to ze mě dobrého chlapa. Nejsem takový hajzl, abych se tím chlubil, ale prostě už jsem takový. Rád šukám, a i když si vážím každého člověka, se kterým jsem, není pro mě prioritou se o něm cokoli dozvědět. Můžeme si spolu užít a pak se rozejít a nikdo nebude mít raněné city.

Asi nikoho nepřekvapí, že když mi můj nejlepší kamarád nabídl práci vedoucího rekonstrukce ve svém novém erotickém klubu, bez okolků jsem ji přijal. Pokládal jsem cihly svého vlastního ráje. Koneckonců jsem v nejlepších letech a měl bych být připravený prožít svůj život přesně takhle – v Klubu

zhýralců si nemusím dělat hlavu se sexuálními partnery, kteří chtějí sliby na zítřky a věky věků. Můžu ošukat tolik lidí, kolik chci. Být tak perverzní, jak budu chtít. S kýmkoli budu chtít – s ženami i muži.

Což mě přivádí až sem. Ke rtům jedné holky kolem mého ptáka a další drobné brunetce, která mi právě jezdí po obličeji. Zatímco se mi klitorisem tře o jazyk, vyje u toho, jako by ji posedl ďábel. Nejradši bych vytáhl ptáka z úst její kamarádky a strčil ho do krku jí, jen abych ji umlčel.

Chtěl jsem ji udělat jako první, ale začíná se mi vymykat z rukou. Takže ji ze sebe shodím a stáhnu si z ptáka její kamarádku, abych ji nahradil. Tohle není jejich první rodeo… což je asi zjevné.

Když někdo zažívá první trojku, někdy je to znát. Neumějí plynule přejít od jedné věci k druhé, nevědí, kam se mají vrtnout při změně poloh nebo kam se zajímavými částmi svých těl. Tyhle holky jsou ale zkušené. Poznám to, když ta tichá začne jazykem oblažovat tu druhou, jako by se účastnila soutěže v pojídání koláčů. Jak jsem se sem vlastně dostal?

Do pronajatého domu ve Phoenixu jsem dorazil včera odpoledne s Hunterem a Isabel.

Přesněji řečeno: rozhodl jsem se zabavit těmihle dvěma kundičkami poté, co se mě moji výše zmínění nejlepší kamarádi rozhodli opustit, aby oslavili svoje výročí ve městě. Bez výčitek mě nechali ulovit si dvě holky v místním nočním klubu. A je zjevné, že jsem uspěl.

Popravdě řečeno jsem s nimi stejně nechtěl slavit výročí. Dokonce nešlo ani o výročí svatby, ale deseti let od chvíle, kdy spolu začali chodit. Kdo vůbec po svatbě něco takového slaví?

Nevím, proč zním zahořkle, protože takový rozhodně nejsem. Chci říct… právě se chystám vystříkat do krku dvaadvacetileté holky. Proč bych si měl stěžovat?

Být pátým kolem u vozu už je stejně ohrané. Zažívám to celých deset let jejich vztahu. Kurva, byl jsem u toho i v den,

kdy se seznámili. Vzpomínám si na zamilovaný výraz svého nejlepšího kamaráda, když upřel oči na plachou brýlatou zrzku, která si přes ulici nesla knížky.

Byl jsem u toho i potom. Sledoval jsem, jak se Hunter zmátořil. Jak si kvůli ní sehnal práci. Jak kvůli ní šplhal po kariérním žebříčku. Jak se kvůli ní stal spolumajitelem klubu.

Kdybych byl typ chlapa, který by se usadil s vlastní kráskou, už dávno bych z jejich hnízda vyletěl. Protože ale nejsem, chovají se ke mně v podstatě jako ke svému čtyřiatřicetiletému dítěti. Zvou mě na svoje svátky a narozeniny. A jak je vidět, i na dovolené.

Ne že bych se jim cpal do života, ale jsou jedinou rodinou, kterou mám. Vším, co mám.

Hned, co mě to napadne, se – kdoví proč – udělám. Vystříkám se přímo do hrdla hlasité dívky a ona to spolkne jako hodná holčička. Nejsem si jistý, jestli vůbec vyvrcholily, takže se hned poté zhroutím na matraci a nechám je, ať se o sebe postarají samy.

V blaženém post-orgasmickém stavu se nechám pomalu unášet na vlnách spánku, když tu v dálce slyším, jak se otevírají vstupní dveře. V malém domku se ozve tichý hovor a pohyb. Nakonec zaslechnu, jak se dveře na chodbě zavírají.

Jakmile si to uvědomím, sevře se mi srdce.

„Ještě jsi s námi neskončil, že ne?“ zeptá se mě tichá dívka.

„Dej mi chvilku, zlato.“ S povzdechem se rozvalím na zádech, zatímco mě ta s kroužkem v nose – myslím, že její jméno začíná na K – začne líbat po těle. Zároveň mě hladí po penisu a snaží se ho přivést zpátky k životu. Kristy, Kelsey, Kyla?

Safra, ženská. Uběhlo tak pět minut. Slyšelas někdy o refrakterní době?

Z dálky se ozve vysoké zasténání a já celý ztuhnu. Mezi mým pokojem a ložnicí Isabel a Huntera je jen sádrokarton. Když znovu zaslechnu Isabelin výkřik, je mi naprosto jasné, jak moc je materiál tenký.

„Vítej zpátky," řekne dívka, když se můj penis pod jejími dychtivými doteky ztopoří. Druhá dívka se vedle nás pořád zotavuje z orgasmu.

„Vedle to vypadá na divokou jízdu," odpoví ta rozespalá, když postel mých přátel začne v pomalé a drsné kadenci bušit do zdi.

„Možná bychom se k nim měli přidat. Udělat z toho jednu velkou párty," dodá holka na mém péru.

„Moc mluvíš." Převrátím ji a z nočního stolku vyndám kondom. Navléknu si ho na tvrdé péro a přitom poslouchám, jak mí nejlepší kamarádi vedle šukají. Prudce přirazím do dívky, která klečí přede mnou. Vydá ze sebe chraplavý výkřik, takže ji popadnu za vlasy a přitáhnu si ji k sobě dost blízko, aby mě slyšela. Pak jí zamumlám do ucha: „Hlasitěji!"

Okamžitě mě poslechne, ale na to, aby přehlušila zvuk ženy ve vedlejší místnosti, to nestačí. Té, kterou bych neměl poslouchat. Na kterou bych neměl myslet a kterou bych si neměl představovat, zatímco masturbuju.

PRAVIDLO 2:

Trocha konkurence nikdy nikomu neublížila.

Isabel

Můj manžel nevypadá moc šťastně. I když… beru zpět. Vypadá, protože si na obličej umí nasadit úsměv, a když je třeba, dokonce ho i předstírat. Já tyhle věci ale poznám. Vím, že právě prožívá lítost a smutek.

„Víš jistě, že ti ten steak chutná?“ zeptám se.

„Jistě, zlato. Je úžasný.“ Natáhne se přes stůl, vezme mě za ruku a jemně mě po ní pohladí. Usměju se na něj.

Netrávím moc času tím, že bych se ze všech sil snažila být dobrou manželkou. Vlastně ani nevím, co to vůbec znamená. V mládí jsem se manželství vyloženě bránila. Představa, že zasvětím život jednomu vztahu, mi připadala iracionální a skličující.

Jak bych mohla jednomu člověku slíbit, že budu po zbytek života milovat jen jeho? Jak to proboha může někdo někomu říct? Přece nevidíme do budoucnosti. Nevíme, co nás čeká za rohem.

Pak jsem ale potkala Huntera Scotta.

Milovat Huntera je snadné. Zbožňuje mě, dělá ze mě lepšího člověka, povzbuzuje mě, inspiruje a každý den se do něj zamilovávám ještě o něco víc.

Samozřejmě chci, aby se se mnou cítil stejně šťastně jako já. Ale z toho, jak teď kroutí na prostředníčku snubním prstenem, kouše se do spodního rtu a zírá na červené víno ve sklenici, poznám, že něco není v pořádku.

„Měli jsme ho vzít s sebou?“ zeptám se.

Vzhlédne na mě. „Ne, slavíme přece výročí. On to chápe. Navíc jsem si stoprocentně jistý, že už si někoho pozval na pokoj a právě teď tam do něj buší.“

Polknu znepokojivý pocit, který ve mně ta představa vyvolává. Drake je dospělý muž – svobodný a fakt pohledný. Může si dělat, co chce. Ale opravdu se chystá prošukat celou naši dovolenou? Celou situaci navíc komplikuje skutečnost, že na služební cestě lomeno minidovolené máme objet čtyři různé erotické kluby. Připadám si, jako bychom našeho malého kluka brali do disneylandu.

Představa Drakea v čepici s černýma myšákovskýma ušima a jménem vyšitým na zadní straně mě přinutí se zahihňat.

„Co je na tom k smíchu?“

„Ale nic. Jen si říkám, proč jsme si na tenhle výlet přizvali zrovna Drakea. Je velká šance, že ho někde po cestě ztratíme.“

„Tohle na našich dovolených dělá vždycky,“ odpoví můj manžel se smíchem.

„Už bychom měli vědět, že se s ním nemáme dělit o ubytování,“ odpovím pobaveně.

„Přesně tak.“ Stiskne mi ruku.

„Víš… měli jsme ho s sebou vzít na večeři. Vzhledem k tomu, že byl u toho, když jsme se seznámili.“

„Vážně tam byl?“ zeptá se Hunter. „Pamatuju si jenom tebe.“

Sklopím oči a pokusím se zakrýt ruměnec. „Přestaň.“

„Ne. Isabel, byl to nejlepší den mého života – první z mnoha. Bylo úžasné vidět tě na cestě do té knihovny. Pamatuju si, jak sis nesla hromadu knih a brýle ti začaly sklouzávat z nosu.“ Usměje se na mě a já se taky neubráním úsměvu.

„Jen si ze mě střílíš," odpovím.

„Ne, opravdu. Pamatuju si, co přesně mi v tu chvíli proběhlo hlavou."

„Kdo v dnešní době chodí do knihovny?"

„Ne. Pomyslel jsem si: ‚Kéž bych měl holku jako tahle.'"

Nakloním se k němu a políbím ho. „A nakonec jsi ji opravdu získal."

Když se znovu opře, na tvář se mu vrátí vážný výraz. „Protože jsem se změnil."

„Ne," namítnu. „Protože tě bezvýhradně miluju."

Začne si pohrávat s rukávy košile a ze zvyku si je stáhne, aby zakryl tetování. Pokrývá mu celou paži od zápěstí až k výstřihu.

Můj manžel si zřejmě myslí, že si za určitá rozhodnutí, která udělal ve věku od šestnácti do třiadvaceti, nezaslouží lásku. Vím, jak nízké má sebevědomí.

Když jsem ho poznala, byla jsem sedmnáctiletá panna s nevinnýma očima. On byl třiadvacetiletý potetovaný kriminálník, který dělal, co musel, aby přežil. Pocházeli jsme ze dvou různých částí města, ze dvou různých světů a měli jsme dva naprosto odlišné životy. Naše cesty se ale spojily v jednu. Přestože se naše minulost tolik lišila, naše budoucnost nás sjednotila.

Najednou byl Hunter všude, kam jsem se podívala. Bál se, že mě vyděsí, takže mu trvalo ještě několik měsíců, než sebral odvahu a vůbec si se mnou promluvil. Rychle přišel na to, že mě aspoň tři dny v týdnu najde ve veřejné knihovně. Když mě konečně oslovil, byl tak nervózní, že se celý třásl. Bylo to strašně roztomilé.

Hunter mě ale nikdy neděsil. Navzdory svému tetování a pověsti se mu v očích zračila laskavost. Ve skutečnosti mě zajímal dlouho předtím, než jsem já zaujala jeho.

Ironií osudu je, že jsem si vždycky říkala, že kluka jako on nikdy nesbalím.

„Miluju tě," zamumlám tiše a opřu si bradu do dlaně jako zamilovaná puberťačka. V některých ohledech jí asi pořád jsem.

Usměje se na mě a jeho zářivě bílé zuby mě celou rozpálí. Proč musí být tak hezký? Tak okouzlující a zábavný?

„Taky tě miluju, Zrzečko."

Zčervenají mi tváře a vím, že můj krk a hruď teď musejí být ještě červenější než moje vlasy. „Huntere…" zašeptám a jemně se o něj otřu nohou.

Napřímí se, nakloní hlavu na stranu a věnuje mi pohled plný chtíče.

„Co kdybychom se vrátili na dům?"

„Účet, prosím," zavolá na číšníka. Usměju se tak zeširoka, až mě z toho rozbolí tváře.

⚜⚜⚜

Oba zaslechneme zasténání, ještě než se otevřou vstupní dveře. Pronajali jsme si malý dům se dvěma ložnicemi v centru Phoenixu, nedaleko klubu, který zítra večer navštívíme. Jelikož jsme tři, byla to ta nejrozumnější volba. Místo dvou hotelových pokojů jsme si za stejnou cenu mohli pronajmout malý dům. Až když odložím kabelku a za zvuků něčeho, co zní jako žena ve víru velmi intenzivního orgasmu, začnu pomalu měnit názor.

„Co kdybys zrušil zbytek našich rezervací?" zažertuju.

„Ježíši… fakt mě to mrzí."

Zasměju se. „Huntere… není třeba se omlouvat – vlastníš sexklub. Vážně si myslíš, že mě něco takového ještě zvedne ze židle?"

Přitlačí mě ke kuchyňské lince, opře se o ni rukama a uvězní mě tam. „Víš jistě, že ti to nevadí? Ani trochu?" Jemně mě políbí na krk, těsně pod uchem. Zamručím v odpověď. Zná všechny moje slabiny.

„Dobře… možná ano… trochu."

Vezme mě kolem pasu a přitiskne si mě k sobě. Pak mi přiloží ústa k uchu a hlubokým hlasem zamumlá: „Neměli bychom jim začít trochu konkurovat?"

„No tak, zlato. Víš, že to umím mnohem líp než ona."

Z vedlejší místnosti se ozve další ženský hlas a Hunter se ode mě odtáhne. Oba na sebe zůstaneme zírat s vytřeštěnýma očima.

„Ony," opravím se.

Překvapeně zapištím, když si mě Hunter přehodí přes rameno a odnese si mě do ložnice. Když za námi zabouchne dveře, sténání a vzdychání ve vedlejším pokoji je najednou ještě hlasitější. Asi máme společnou stěnu… báječné.

Hunter mě ale rychle rozptýlí. Shodí mě na postel a strhne mě na kraj matrace. Rychle mu obtočím nohy kolem pasu. Sundá si bundu a pak si začne rozepínat košili. Upřeně ho pozoruju. Olíznu si rty a kochám se pohledem na svého muže. Sleduju, jak si z ramen sundává bílou košili a odhaluje mi červeno-bílo-černé tetování, které mu pokrývá kůži. Pak mi hrubě vyhrne šaty až k pasu a strhne mi kalhotky.

Se zavrčením klesne na kolena a jemně mě několikrát kousne do vnitřní strany stehen. Nedočkavě sebou šiju. Jakmile se dostane k mojí kundičce a začne mě laskat prudkými tahy jazyka, hlasitě zasténám.

„No tak, Zrzečko. Vím, že máš na víc."

Zaboří do mě dva prsty a já se s hlasitým výkřikem prohnu v zádech. Vášnivě mě líbá a hrubě je do mě zasouvá. Zároveň mi saje a líže klitoris.

V pěstech pevně sevřu přikrývku. Na dlaždicovou podlahu mi s klapotem spadnou lodičky. Můj manžel si tiskne moje stehna k uším a ani se nepokusí nadechnout, dokud nevykřiknu slastí.

Rychle a prudce vyvrcholím. Ještě se ani nevzpamatuju, a už mě převrátí na kolena a vyleze za mnou na postel.

Chytnu se čela postele a připravím se na to, že do mě jedním prudkým přírazem pronikne.

Hunter je v posteli dost drsný. Je to něco, co na něm mám strašně ráda – hned po jeho laskavém srdci. Nejspíš právě kvůli té rozporuplnosti je sex s ním tak úžasný. Před ostatními je vřelý, milý a klidný, ale v ložnici se umí odvázat. Je divoký, drsný a téměř surový. Vrčí, rozkazuje mi a opanuje mě způsobem, kterým mi dává najevo, že chce jen a jen mě. Že mě potřebuje.

„Hlasitěji," zavrčí.

Znovu vykřiknu. Naše postel narazí na zeď a přísahám, že slyším, jak výkřiky na druhé straně sílí. Z nějakého důvodu si představím, co s těmi dvěma holkami Drake v pokoji dělá. Představím si, jak Drake buší do jedné z nich stejně jako Hunter do mě. Představím si pot, který mu stéká po holých prsních svalech a namakaných břišácích. Představím si jeho špinavě blonďaté vlasy, dlouhé až po ramena. Představím si jeho tvář a začnu přemýšlet nad tím, jak asi vypadá, když se udělá.

Znovu vyvrcholím a tělo mi zaplaví horko a rozkoš. V prstech pevně svírám čelo postele a křičím.

Hunter do mě ještě dvakrát přirazí a pak taky vyvrcholí. Když znovu otevřu oči, musím potlačit stud. Z mysli nemůžu vystrnadit představu Drakea a na vteřinu mám pocit, že ruce, které mě právě drží za boky, patří jemu.

Rychle se natáhnu za záda a vezmu Huntera za ruku. Otočím se k němu, oprostím se od myšlenek, a když se naše pohledy střetnou, vydechnu úlevou. Můj manžel je jediný muž, na kterého bych při tom měla myslet.

Tak… co to sakra bylo?

PRAVIDLO 3:

Půlnoční schůzky v kuchyni mohou být velmi poučné.

Hunter

Deset let. Deset let.

Pořád mi to připadá jako včera. Pořád si připadám jako drogový dealer na sedadle tátova otlučeného SUV. V té době mi bylo třiadvacet a jen jsem se snažil přežít.

Deset let v nóbl oblecích, hezkých autech a krásném domě, který jsem pro svoji nádhernou ženu koupil a sám zaplatil.

Nebudu tu plácat kecy o tom, jak jsem si to nezasloužil, protože vím, že opak je pravdou. Dřel jsem jako mezek, abych vyměnil život dealera extáze za život, v němž prodávám partnerský sadomasochismus. Nevyměkl jsem. V hloubi srdce jsem pořád idiot, který má štěstí, že nikdy neskončil za mřížemi. Ale necítím se kvůli tomu provinile. Sám jsem se postaral o to, co by se stalo, kdybych šel do vězení. Změnil jsem se. Trestem mi byla žena, která teď leží vedle mě.

Isabel tiše oddechuje a rozcuchané jantarové vlasy jí zpola zakrývají obličej. Natáhnu ruku, odhrnu neposlušné prameny na stranu a políbím ji na čelo. Pak opatrně vyklouznu z postele, aniž bych ji vzbudil.

Červené světlo starého budíku na nočním stolku ukazuje 3:22. Život v klubu ze mě udělal noční sůvu, která je celou

noc vzhůru a usíná až za svítání. Najednou zaslechnu, jak se v kuchyni zavírá skříňka, a uvědomím si, že nejsem sám.

„Na stavebního dělníka jsi vzhůru ve fakt špatnou dobu." Můj hlas se rozezní temným prostorem. Když mě Drake uslyší, málem pustí z ruky sklenici, která zarachotí na lince.

„Ježíšikriste, brácho. Vyděsils mě k smrti."

Škodolibě se zasměju, natáhnu se pro sklenici za jeho zády a zavadím při tom o jeho holé rameno. „Promiň."

„Nemůžeš spát?" zeptá se.

„Znáš mě," zamumlám líně. Naplním sklenici vodou. Pak pohlédnu na svého nejlepšího přítele, kterého ozařuje světlo malé žárovky nad sporákem. Postavím vodu na pult a usměju se. „Myslel jsem, že budeš určitě chrnět jako dudek. Připadalo mi, že máš za sebou pořádnou makačku."

Zeširoka se usměje a opře se o mramor. Široké ruce položí na linku a vyšvihne se na ni. Má na sobě jen džíny a z nohavic mu visí bosé nohy. Vypadá skoro pyšně na všechen ten randál, který jsme večer museli poslouchat.

Na druhou stranu bych z toho měl spíš vinit ty holky.

„Aha, vy jste to slyšeli?" zeptá se s rošťáckým úsměvem.

„No tak, Drakeu. Museli to slyšet i Emerson s Maggie v klubu. Je malý zázrak, že sousedi nevolali policii. Znělo to, jako bys tam topil divoké kočky."

Začne se chechtat a hrudník se mu s každým nádechem rychle zvedne a zase klesne. Musí být příjemné mít manuální práci ve stavebnictví. I ve čtyřiatřiceti letech se udržuje v perfektní kondici, aniž by musel každý den cvičit. Já musel v našem suterénu postavit plnohodnotnou posilovnu a trávit tam neuvěřitelné množství času.

Pro Drakea je práce na stavbách posilováním a sex kondičním cvičením.

„Arizonské holky jsou šílené." Zasměje se. „V klubu jsem byl jen hodinu, než mě naložily do uberu. Můžeme tady zůstat už napořád?" zažertuje s dětinsky nadšeným úsměvem.

„Ty tu rozhodně zůstat můžeš. Já s Iz ale musíme do příštího týdne navštívit tři další kluby ve třech různých státech. Několik z nich si určitě nebudeš chtít nechat ujít."

„Jo, to zní zábavněji. Mimochodem – zvuky z tvého pokoje nebyly o moc krotší než z mého." Zvedne na mě obočí.

„Ty jsi poslouchal zvuky mojí ženy při sexu?" Probodnu ho očima.

„Prosím tě, děláš, jako by to bylo poprvé. Pamatuješ, jak jste to spolu mohli dělat jenom vzadu v SUV, zatímco já čekal venku? Nebo když jsme měli ten byt ve městě a já pracoval po nocích a snažil se zaspat vaše ranní sexuální eskapády?"

Chechtám se do sklenice s vodou, když z ložnice vyjdou tiché kroky. „Co děláte vzhůru tak pozdě?"

Isabel se vynoří z předsíně v pyžamu, miniaturních šortkách a skrovném tílku, ve kterém jsou přes látku vidět její vystouplé bradavky. V Drakeově případě mě už dávno přešla jakákoli žárlivost. Isabel už ve spodním prádle viděl. Když jsme spolu krátce bydleli, než nám postavil nový dům, bylo těžké se tomu vyhnout.

Když se ale Isabel nakloní přes pult a usměje se na nás, prsa se jí přitisknou k sobě a skoro jí z tílka vypadnou. Celý ztuhnu.

„Večer ses rozhodně nenudil, co?" poškádlí ho. „Zdálo se mi, že jsem z tvojí ložnice slyšela hned dvě holky…"

„Přesně tak," odpoví hrdě. Usměje se na ni a tvrdošíjně upírá pohled do její tváře. Dovedu si představit, jak moc se musí snažit, aby se jí ani letmo nepodíval do jejího výstřihu.

„A neunavily tě?" zeptá se.

„Isabel… myslíš, že nezvládnu pár mladých holek?"

„Už nejsi nejmladší. Nemůžeš se pořád tahat se samými vysokoškolačkami," odpoví mu se sarkastickým úsměvem.

„Těch bych klidně zvládl celou třídu."

Zasměje se. „O tom nepochybuju, Drakeu."

Opírám se o ledničku a sleduju, jak se popichují. Na rtech mi pohrává malý úsměv. Na tohle bych se mohl dívat donekonečna. S Isabel spolu vtipkujeme a smějeme se, ale nikdy nebudeme mít tak hravý vztah jako ona s Drakem.

Nevadí mi to, protože vím, že v tom nic jiného není. Vtipkují spolu jako sourozenci… nebo nejlepší kamarádi.

Což dává smysl. Ve chvíli, kdy jsem s ní začal chodit, se stala taky Drakeovou kamarádkou. Vždycky na ni dával pozor, choval se k ní stejně, jako bych to dělal já, a bezvýhradně ji přijal. Jako by k nám patřila vždycky.

Vím ale, že takhle to nezůstane. Sice ze mě teď mluví moje pesimistická, negativní nátura, ale v hloubi duše vím, že nemůžeme věčně zůstat mladí. Isabel jednou zatouží po dětech nebo se Drake usadí. Rodina, kterou mám teď, se změní.

A i když s Isabel založit rodinu chci – a taky toužím po tom, aby se Drake usadil – změny nesnáším. Kdyby to mezi námi mohlo zůstat tak jako teď, byl bych šťastný.

Pořád spolu vtipkují, oba se smějí a popichují se sarkastickými urážkami. Jeho oči se při tom nehnou od její tváře, nikdy nezabloudí k jejímu tělu a ani se příliš dlouho nezdržují tam, kam se dívají ostatní muži. A to i přesto, že je Isabel instruktorkou jógy a permanentně nosí přiléhavé sportovní oblečení. Navíc vypadá jako mistrovské dílo. Kdo by se na ni nechtěl podívat? Drake se tomu ale vyhýbá.

Jejím chováním už si tak jistý nejsem. Moje žena je diskrétnější než Drake… a muži obecně. Takže když sklouzne očima k jeho prsním svalům nebo se kousne do rtu, zatímco se na něj usmívá, musím se sám sebe ptát, na co asi myslí. Dal bych nevím co, abych se to dozvěděl. I kdyby nad ním opravdu slintala.

Ani si nejsem jistý, jestli bych jí to mohl mít za zlé. Na Drakea se dívá stejně hezky jako na Isabel. Je zatraceně těžké nezírat na jeho vyrýsované břišní svaly, zlatavě bronzovou pleť, špinavě blonďaté vlasy sahající po ramena a zářivý úsměv.

A to jsem heterosexuál.

Isabel zívne, napřímí se a natáhne se po mojí ruce. „Pojďme zpátky do postele. Zítra nás čeká náročný den."

Fakticky vzato už dneska. Máme schůzku s majiteli místního erotického klubu. Jde o první ze čtyř podniků, které během služební cesty navštívíme. Chceme se s nimi pobavit na téma spolupráce, podělit se o pár nápadů a prodiskutovat možné spojení našich firem. Nejsem tu jen proto, abych pro Klub zhýralců dělal průzkum. Ve skutečnosti nám jde o možnost expanze. Emerson uvažuje o vytvoření další pobočky a odkoupení již existujícího klubu by bylo jednodušší než založení nového.

„Pojď, Zrzečko," zašeptám, obejmu Isabel kolem ramen a políbím ji na krk. Zamáváme Drakeovi na dobrou noc. Těsně předtím, než zmizím na chodbě, se na něj naposledy ohlédnu. Překvapí mě, že mu z tváře zmizel úsměv a místo toho nás sleduje s roztouženým výrazem.

Když s Izzy zalezeme zpátky do postele, zeptám se jí: „Nezdá se ti, že Drakeovi něco je?"

Zasměje se. „To se ptáš vážně?"

„Ano, naprosto. Před chvilkou jsem si všiml, že vypadá skoro smutně."

„Určitě je jen unavený. Když jsem s ním mluvila, zdál se mi v pohodě," odpoví a přitulí se ke mně.

„Jo, to proto, že s tebou se usmívá pořád."

Zvedne hlavu. „Co tím chceš říct?"

„Vůbec nic," odpovím. „Jen to, že se mi zdá, že se vždycky navzájem rozesmáváte. Když se na něj ale nikdo nedívá, připadá mi trochu skleslý."

„Co kdyby sis s ním zítra promluvil?" zeptá se.

„Dobře." Políbím ji na ústa a přitisknu si ji k sobě o něco pevněji. Na hrudi cítím tichý tlukot jejího srdce, který mě ukolébává ke spánku. O paži se mi otřou její hebké vlasy a na kůži mě políbí její jemný dech.

Podívám se na ni, usměju se a znovu ji políbím na temeno hlavy. Jak jsem proboha mohl mít takové štěstí? Deset let, a pořád tomu nemůžu uvěřit.

Kéž by Drake našel někoho jako Isabel. Vím, že jsem si ten smutný výraz v jeho tváři nevymyslel. Navíc jsem ho na něm dnes neviděl poprvé. Předstírá, že spát každou noc s náhodnými lidmi je splněný sen, ale kdyby mohl mít to, co já, vím, že by byl šťastnější.

PRAVIDLO 4:

Držte si přátele u těla a nejlepšího přítele svého manžela ještě blíž.

Isabel

Možná jsem trochu zaujatá, ale myslím, že Klub zhýralců je nejspíš nejlepší erotický klub na světě. Uznávám, že nemám moc s čím srovnávat. Lépe řečeno, nemám vůbec s čím srovnávat. Popravdě jsem nikdy do žádného jiného erotického klubu nevkročila.

Dnes večer to bude poprvé.

Možná proto jsem trochu nervózní. Jedna věc je vejít do erotického klubu, který spoluvlastní váš manžel a postavil ho jeho nejlepší kamarád, a něco úplně jiného vkročit někam, kde neznáte ani živáčka.

Aspoň že mám po boku dva sexy chlapy. Neměla bych být tak nervózní.

Najednou si vzpomenu, jak Hunter poprvé přišel s nápadem otevřít si se svými obchodními partnery erotický klub. Jak jsem si tehdy myslela, že je to šílený nápad. Noční klub je jedna věc. Sakra, dokonce i striptýzový klub by byl přitažený za vlasy, ale plnohodnotný erotický klub? Asi jsem se nikdy nepovažovala za manželku majitele něčeho takového. Na druhou stranu jsem věděla hned, jak jsem se do Huntera zamilovala, že mě čeká divoká jízda.

Z tiché, jógu milující knihomolky, jejíž rodiče pracují jako účetní, se najednou stala spolumajitelka toho nejvýstřednějšího podniku v Briar Pointu. Stejně jsem nikdy nebyla stvořená pro fádní život.

„Celá se chvěješ," zašeptá mi do ucha Hunter, když procházíme vstupními dveřmi Ohnivého paláce – sedm let starého erotického klubu v centru Phoenixu. Je diskrétnější než Klub zhýralců a vypadá skoro jako obyčejný klub, do kterého se ze zdánlivě normálního baru schází dolů po schodech. Venku na ulici bylo takové ticho, že jsem si myslela, že jsme na špatném místě. Jakmile ale projdeme dveřmi, pochopím proč.

Ohnivý palác není hlasitý taneční klub a odnikud neslyším sténání. Když se pořádně zaposloucháte u nás, na pozadí vždycky slyšíte tiché erotické zvuky. Vždyť probíhá skoro v každé místnosti. Drake se postaral, aby pokoje propouštěly co nejméně hluku, ale zázraky dělat nedokáže. Nemluvě o tom, že některé z nich nejsou zvukotěsné záměrně.

Když dojdeme k recepci, usměju se a pokusím se schovat za svůj doprovod. Za pultem stojí krásný blonďák s vlasy delšími než Drake a modrýma očima, které na něj právě teď obdivně upírá.

„Hunter Scott. Přišel jsem za Mirabel Santosovou."

„Ach ano, pane Scotte. Řekla mi, že přijdete." Muž sáhne pod pult a vytáhne klíč. Nejde o kartu, jakou máme my. Je to skutečný klíč na černé šňůrce. Připomíná mi ty, které se používaly ve starých hotelech.

„Ohnivý palác je uspořádaný podle pokojů, aby bylo zajištěno maximální soukromí a bezpečnost. Paní Santosová mě informovala, že vám mám dát klíč od VIP apartmá, kde se s vámi za hodinu setká. Pokud chcete, můžete apartmá i využít…" Očima zabloudí od jednoho z nás k druhému. Když si uvědomím, co tím naznačuje, vyvalím na něj oči. „… jakkoli budete chtít."

Drake potlačí smích. „Nemůžu prostě počkat u baru?"

„Obávám se, že alkohol nepodáváme. Ale nahoře je salonek, kde můžete uhasit žízeň."

Páni, zníme v našem klubu taky takhle upjatě?

„Nemůžeme se tu porozhlédnout? Nemáte tu nějaké místo, kde se lidé… mají šanci poznat?" zeptá se Hunter.

„Poznat? Ve čtvrtek a sobotu večer pořádáme skupinové aktivity od –"

„Nedělejte si s tím hlavu," přeruší ho Hunter a sebere mu klíč. „Máte v pokojích vodu nebo něco jiného k pití pro moji ženu?"

Vypadá napjatě, takže mu jemně stisknu paži, aby se trochu uklidnil. Je ještě příliš brzy na to, aby ztrácel nervy. Hunter občas bývá výbušný.

„Ano, pane."

„A vyřiďte prosím paní Santosové, že hodinu nepotřebujeme. Jsme tu kvůli ukázce shibari, která má začít v deset, takže bych ocenil, kdyby nás nenechala v našem… pokoji čekat."

Muž za pultem vypadá nesvůj. „Ano, pane."

„Pojďme," zabručí Hunter a odtáhne mě ke dveřím.

„Počkám u baru," řekne Drake a vydá se ke schodům vedoucím nahoru. Když ho vidím odcházet samotného, přelije se přese mě vlna zklamání.

„No tak, Drakeu. Nechceš přece přijít o ukázku."

„Mám s vámi jít… do pokoje na sex?"

„Nebudeme tam přece… přestaň už dělat drahoty," vyštěkne na něj Hunter. Drake nás se smíchem následuje ke dveřím vedoucím od recepce do klubu. Jakmile jimi projdeme, ticho skončí. Vstoupíme do dlouhé tmavé chodby, kde se erotické zvuky za každými dveřmi mísí s hlasitým duněním hudby. Vlastně jsem celkem ohromená, že jsme nic z toho ve vstupní hale neslyšeli.

Zdejší atmosféra se Klubu zhýralců ani trochu nepodobá. Místo abychom vstoupili do jedné velké místnosti, musíme kličkovat labyrintem chodeb. Po obou stranách stojí dveře

očíslované zlatými písmeny. Chvíli trvá, než najdeme ty naše, od pokoje třicet tři.

Držím Huntera za ruku. Zastavím se vedle něj a čekám, až je odemkne. Právě se ohlédnu na Drakea, když z místnosti na druhé straně chodby zaslechnu hlasitý řev. S Drakem se na sebe podíváme a oba musíme potlačit nutkání se zasmát. Nakonec si pospíšíme do našeho pokoje.

Ve chvíli, kdy se za námi zavřou dveře, se kolem nás rozhostí trochu větší ticho. Ale jen trochu. Hudba je tu pořád hlasitá a nedokážu říct, jestli za dunivý zvuk můžou basy nebo čelo postele narážející do stěny.

„Tohle místo je divné," zamumlá Drake a rozhlédne se po pokoji.

Hunter zatne zuby, což znamená, že je pořád naštvaný. Očividně se mu nelíbí, že nás zavedli do pokoje jako nějaké vězně. Já ale vím, že šlo jen o obchodní taktiku. Prakticky vzato jsme jejich konkurence. Prokážou nám úctu, ale nejdřív nás musí pokořit.

„Vůbec se mi to tu nelíbí," zamumlá Hunter.

„Ale no tak, není to tak zlé…" řeknu. Pokoj je pěkný. Dostatečně velký a voní čistotou, jasmínem a bavlnou. Vpravo je obrovská postel a podél stěny gauč s minibarem. U protější stěny stojí skříňka. Je tu tma, což pokoji dodává sexy atmosféru. Vynahrazuje fakt, že samotný pokoj je trochu… nudný.

Přistoupím ke skříňce, otevřu dvířka a najdu přesně to, co jsem čekala: provazy, pouta, malé lahvičky s lubrikantem podobné hotelovým šamponům a misku s kondomy. V zásuvkách jsou zapečetěné a neotevřené krabičky s erotickými hračkami – análními kolíky, dildy a análními korálky. Rozesměje mě, že mě tyhle věci už neohromují.

„To má být vtip?" zamumlá Hunter a začne přecházet po pokoji.

„Uklidni se, zlato," odpovím, přistoupím k němu a přejedu mu rukama po hrudi. Drake se svalí na pohovku za námi.

„Máme hodinu čas," zažertuju a pokusím se manželovi zlepšit náladu. „To, že je tady i Drake, neznamená, že nemůžeme pokoj využít."

„Jen si poslužte," řekne Drake se smíchem.

Můj muž jen obrátí oči v sloup, ale trochu se mu uvolní ramena a rukama mi sklouzne po zádech. „Ta ženská by si měla pospíšit. Nehodlám tu hodinu sedět zavřený."

Nakonec neuběhne ani hodina, než se ozve zaklepání na dveře. Hunter k nim rychle přejde a otevře je. Zpoza nich se na nás zdvořile usměje krásná žena s velkýma zelenýma očima a uhlazenými černými vlasy.

„Já jsem Mirabel," řekne s malou úklonou. „Doufám, že se vám v pokoji líbilo."

„Žádný jsme nechtěli," odpoví Hunter skrz zaťaté zuby.

Když žena nakoukne dovnitř a všimne si mohutného muže na pohovce, překvapeně zvedne obočí. „Škoda. Nevěděla jsem, že jste si přivedli třetího. Poslala bych ho do salonku pro nezadané."

„Vážně tu máte salonek pro nezadané?" zakňučí Drake z pohovky.

„Promluvím si s recepčním. Omlouvám se," řekne Mirabel s příjemným úsměvem. Na první pohled mi nepřipadá jako majitelka erotického klubu. Vypadá tak mile a normálně.

„Děkuju," odpoví Hunter. Cítím, jak se mi v objetí trochu uvolňuje.

„V e-mailu jste zmínili, že byste měli zájem o ukázku shibari. Chtěli byste se na ni podívat?"

„Ano, prosím."

„Skvěle. Můžete jít za mnou."

Znovu se podívám na Drakea a vyměníme si překvapený pohled. Pak se zařadíme do fronty za Huntera a Mirabel.

„Víte, naši členové oceňují diskrétnost," prohlásí Mirabel a ohlédne se na nás. „Proto jsou všechny klíče a dveře privátní. V klubu najdete společenské akce a prostory, kde se

členové mohou stýkat. Ale líbí se jim, že sem mohou z jakéhokoli důvodu přijít a neriskují, že tu potkají někoho, koho znají."

„V Klubu zhýralců prosazujeme otevřený a neodsuzující přístup. Když v něm klienti hledají potěšení, pak nemají co skrývat."

„Musíte se cítit opravdu svobodně," odpoví s lišáckým úsměvem a Hunter svraští čelo. Pak se Mirabel ohlédne na mě. „Zeptal jste se své manželky nebo jakékoli jiné ženy, jak se cítí, když ji někdo spatří v erotickém klubu? Společnost od žen očekává něco jiného než od mužů."

Odvrátím zrak, když si všimnu, že se Hunter podíval mým směrem.

„Pracujeme na tom, abychom tato očekávání odbourali, slečno Santosová. Ne se jim museli podřídit."

„Za to vás obdivuji," odpoví. Tentokrát na sobě ucítím Drakeův pohled. Významně se na sebe podíváme a znovu musíme potlačit úsměv. Oběma nám to připadá neuvěřitelně nepříjemné, ale jsem ráda, že je tady a můžeme se nad tím trochu pobavit.

Když dojdeme na konec chodby, Mirabel vytáhne z náramku na zápěstí klíč a odemkne dveře. Otevírají se do velkého prostoru, který mi připomíná malý koncertní sál. Místnost má obdélníkovitý tvar a na druhém konci se nachází pódium. Kolem se v malých skupinkách mísí lidé, kteří sledují představení. V cestě stojí sloupy, takže ještě pořádně nevidím, co se děje, ale jakmile vkročíme dovnitř, spatřím mladého muže zavěšeného nad pódiem, který mi vyrazí dech. Visí hlavou dolů a je svázaný napnutým černým provazem. Za ním stojí starší muž a pomalu otáčí lanem, takže se zavěšený muž točí. Když se k tomu staršímu obrátí čelem, muž si ho k sobě přitáhne. Všimnu, že mladý muž má ústa dokonale v úrovni jeho rozkroku.

Jsem si jistá, že je to záměrné.

„Tohle je Maxwell." Miral nám s úsměvem představí staršího muže. „Vynikající instruktor shibari. Určitě tu zůstaňte na jeho workshop. Vybere někoho z publika, aby obecenstvu něco předvedl."

Přistoupím k Hunterovi o něco blíž.

„Tak to se zdržíme," odpoví.

Ohlédnu se na Drakea, abych zjistila jeho reakci na to, že by ho instruktor mohl vytáhnout na pódium, aby něco předvedl. Drake je ale příliš zaneprázdněný sledováním nějaké ženy, která na něj vrhá koketní pohled. Musím potlačit žárlivost, když vidím, jak věnuje pozornost někomu jinému. Sice jsem na něj trochu naštvaná, ale asi nemůžu čekat, že mi celý večer zůstane po boku.

Na druhou stranu si včera večer domů přivedl dvě holky… opravdu si potřebuje tak brzy najít další? To ho to nikdy neomrzí?

Co si to namlouvám? Samozřejmě, že ne. Je mladý, nádherný a ženy jsou jím posedlé. Když může mít každou noc jinou, proč by si to měl odříct?

Mlčky sledujeme, jak Maxwell pomalu rozmotává muže zavěšeného ve vzduchu a tahá za lana tak, aby ho mohl pomalu a bezpečně spustit na zem.

Než skončí, zaslechnu, jak Mirabel říká něco Hunterovi. Její hlas ke mně přes hlasitou hudbu ale sotva dolehne.

„Vaši společníci tu mohou zůstat a sledovat další ukázku, a pokud chcete, můžeme zajít ke mně do kanceláře a promluvit si o spolupráci."

Hunter se na mě podívá. „Nevadilo by ti to?"

„Samozřejmě, že ne," odpovím s úsměvem. Pohlédnu na Drakea, který přikývne a přistoupí ke mně o něco blíž. Jako by okamžitě pochopil nevyřčenou žádost svého nejlepšího přítele, aby mě ochránil. Jeho zájem o druhou ženu je najednou pryč. Není to poprvé, co mě Drake musí v klubu hlídat. Hunterovi se nelíbí, když někam chodím sama – dokonce i do

Klubu zhýralců. A to i přesto, že je díky kamerám a vyhazovačům na každém rohu naprosto bezpečný.

Když si potřebuje někam zajít, předá mě svému nejlepšímu kamarádovi, jako bych byla dítě na hlídání. Leze mi to na nervy, ale nehádám se s ním. Chce mě prostě jen chránit a vím, že mi tím projevuje lásku.

Hunter mě políbí na tvář a přitiskne si mě k sobě. „Buď hodná," zavrčí mi do ucha. Z jeho tónu mi přeběhne mráz po zádech. Jeho slova znějí spíš jako rajcovní slib než opravdové varování.

„Nebo co?" odpovím a pohlédnu na něj zpod svých řas.

Plácne mě po zadku a políbí mě na rty. Pak mi do úst zasune jazyk a líbá mě tak, až mu v náručí skoro přestanu dýchat. Nakonec se ode mě odtrhne a nechá mě omámeně zírat na pódium.

Muž zavěšený ze stropu už je osvobozený. Teď stojí uprostřed pódia úplně nahý a všem ukazuje složité stopy po provazech na celém těle. Dav kolem nás jásá, jako by šlo o umělecké dílo.

„Zdá se, že to dost bolí," zamumlá vedle mě Drake.

„Copak, Drakeu? Bojíš se trochy bolesti?" poškádlím ho a vzhlédnu na něj. Stojí blíž než předtím, skoro jako by si za mě stoupl, aby mě střežil jako nějaký bodyguard.

Skloní se mi k uchu a odpoví: „Vůbec ne. A ty?"

„Já taky ne," odpovím se vztyčenou bradou.

„Chceš mi říct, že by ti nevadilo, kdyby tě tam někdo pověsil?"

Kousnu se do rtu a potlačím smích. „Nevypadá to o moc náročněji než aerojóga, kterou cvičíme ve studiu."

Na zádech mi zavibruje jeho hluboký smích. „Jsem si jistý, že tohle je úplně jiné."

Muž s otisky provazů po celém těle někam zmizel a na pódiu zůstane jenom instruktor, Maxwell. Vzhlédnu na něj právě včas, abych si uvědomila, že na mě zírá. Zaraženě se

odmlčím a čekám, až promluví. Mám pocit, jako by mě učitel přistihl při vyrušování ve třídě.

„Vy dva," zavolá na mě a Drakea.

„My?" zeptám se a ukážu si na hrudník.

„Ano. Skvěle byste se hodili na moji další ukázku. Co kdybyste šli sem nahoru a něco si spolu vyzkoušeli?"

„Já nejsem –" spustí Drake, ale muž ho přeruší.

„Ani se jí nedotknu. Jen vy."

Drake za mnou celý ztuhne.

Bez jediného slova zírám na černé provazy visící ze stropu. Na jednu stranu by to mohla být skvělá příležitost, abychom se naučili, co potřebujeme vědět pro klub. Navíc bych ráda zjistila, jak bychom do takových ukázek mohli zapojit naše členy. A taky jsem si shibari už dlouho chtěla vyzkoušet. Vždyť na tom nic není. Přece jsme tu od toho, abychom podnikli něco nového.

Na druhou stranu jsem si ale jistá, že kdyby mě Hunter viděl na pódiu, nemusel by zareagovat dobře.

Budu tam ale s Drakem.

„Tak dobře," zavolám na Maxwella a vykročím k pódiu.

„Vážně?" zeptá se mě tiše Drake. Otočím se a natáhnu k němu ruku.

„Je to jen ukázka. Měli bychom se to naučit. Tak pojď."

Když mě bere za ruku, trochu váhá, ale i tak se nechá vytáhnout po třech schodech nahoru na černé pódium, kde se pod jasně růžovým světlem svítidel setkáváme s Maxwellem.

„Krásný pár," poznamená, jakmile se s ním setkáme uprostřed pódia.

Pořád držím Drakea za ruku. Rychle ji stisknu a s úsměvem se na něj podívám. On ale jen zakroutí hlavou. Poznám na něm, že je mu to už teď nepříjemné.

„Děkuju," odpovím Maxwellovi.

„Rád bych vám ukázal, jak na tuto krásnou ženu nasadit pentagramový postroj. Chcete se to naučit?" zeptá se Drakea.

Drake si odkašle. „Jistě."

„Výborně. Dáma má nádherné šaty, ale postroj by jí lépe seděl bez nich. Nevadilo by vám si je sundat? Můžete odmítnout."

Vyschne mi v ústech. Sundat si šaty? Na pódiu?

Prohlédnu si shromážděný dav a hledám v něm Huntera nebo Mirabel. Nikde je ale nevidím. Navíc mám na sobě podprsenku a tohle je erotický klub. Tady je sotva nevhodné být polonahá. Navíc jsem tu s Drakem.

A jde jen o předvedení techniky.

„Dobře," odpovím rychle. Stáhnu si ramínka a nechám šaty, aby se mi svezly až ke kotníkům. Když je zvednu a otočím se, abych je přehodila přes židli vlevo, všimnu si Drakeova výrazu. Vypadá, jako by zuřil. Zrudl ve tváři a ne, není to jen jasně růžovým světlem. Má vyvalené oči a zatnuté zuby. Přistoupí ke mně a nepřestává se při tom soustředit na můj obličej. Ani nezabloudí pohledem k mé téměř průhledné podprsence.

„Nádhera," řekne Maxwell. Pak k sobě přiláká Drakeovu pozornost a podá mu jeden z černých provazů. „Teď se postavte za ni," poručí mu a Drake ho poslechne. Je tak blízko za mnou, že na kůži cítím teplo jeho těla.

„Přeložte provaz a protáhněte jí ho mezi prsy až k zádům," řekne.

Uvolněně a hrdě stojím a upírám zrak na publikum, zatímco se Drake natahuje kolem mě a přetahuje mi provaz přes kůži. Nevadí mi ani chvíle, kdy mi ho položí mezi prsa. Když ale ukázka pokračuje a Drake mě nepřestává svazovat dalšími vrstvami – obzvlášť mezi ňadry, která mi provaz sevře tak pevně, až se začnou vydouvat – zmocní se mě nervózní vzrušení.

Netuším, co cítí Drake, ale pokaždé, když mi prsty přejede po holé pokožce, mi vyskočí husí kůže. Skoro mi připadá, jako by se mě nechtěl přestat dotýkat. Zatímco mě dál poutá, přes dunící hudbu slyším jeho dech.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Nezkrotná vášeň**.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.